Дівчата сивіють

у черзі за "Іридою",

А хлопці повглухали

від навушників,

Начальство бавиться

ідейною коридою.

А час, як пес,

вишукує порушників.

А ті порушники

німі та блідолиці —

То що, розвиднілось

і можна вже докупочки?..

Загибіли в застінках,

як блощиці,

Замісто душ —

сухенькі шкаралупочки.

А ціп-ціп-ціп…

А нате-ко вам зеренця.

Виходьте-бо

із курника та сідала,

Доки Земля

ще пару раз обернеться,

Доки щербата

вами не поснідала…

А сонце із-за хмари

забідоване

Хотіло посміхнутись та…

скривилося.

Життя-буття!

Сто раз перебудоване,

Не сивій, не німій, не глухни —

плюнь і вилайся!